

και τους αγώνες τους μακρούς,
τους μεταξύ του Στέμματος και του Κοινοβουλίου.

Τέτοια καθένος ψάλλει του νόμου θιασώτης...
τί Στέφης είν' εκείνη!... λάμπει δεικνάντι πρώτης.
Σάν εν' κύβω μεγάλο πολλών στρεβώνει μάτια,
τό βόρος του δικαίου κ' επέκεινα καρτάκι.

Τί Στέφης είν' εκείνη!...
πολύ μέ συνεκίνηει
πρό πάντων τό δεικνάντι... νά τώχεις, βρέ τεμπέλη!...
τέτοια τρανή κορώνα τέτοιο δεικνάντι θέλει.

Τό βλέπουσε Πατριόκι, τό βλέπουσε Βασιλείς,
τό βλέπει, Περικλέτο μου, κ' ό πλῆμων Φασουλῆς,
κ' έλεγε κ' ό Πανόπουλος, τῆς κλεφτουριῆς τό φύτρο :
τόν Έδουάρδο νά πικνα νά τῶπερνα γιά λύτρο.

Έξ' Αθηνῶν. — Εθαύμασα μ' αυτό τοῦ λῆς, κολλήγα,
και γιά δεικνάντι λέγοντας 'στό Ζάππειον έπηγα,
και βλέπω τήν Ζλατάνεκα κ' άλλις λαμπράς κυρίας,
πού σιγαλαίς εργάζονται και δίχως φασαρίας,
μέ και τόν 'Αρβανόπουλο, πού μέ πολλή σοφία
σοῦ λείει τόσα πράγματα γιά τί Σηροτροφιῆ.

Έλα νά ὄρῃς, βρέ Βούλγαρε και Φασουλῶρ 'Ιούδα,
πῶς τό σκουληκι γίνεται ψυχή και πεταλούδα,
νά ὄρῃς, σκουληκι βρωμερό, πού ζάινεις ελοένα,
πῶς και σκουληκι βρισκονται καλλίτερ' από 'σένα,
πού τρών τά φύλλα τῆς μουριῆς και κάνουν τά μεταξίνα,
νά τά φοροῦμε 'στους χορούς, 'στους δρόμους, και 'σ' ἀμάξια.

Εὐάν εἶοι τῶν κυριῶν... ψυχή μου, τείνει τοῦτο;...
έλα νά ὄρῃς, ζωντόβολο, τῶν κουκουλιῶν τόν πλοῦτο,
και νά φωνάζῃς βάζοντας τους σπόρους σέ σακκούλα
πῶς μόνο μέ τῆς ἀπαυταίς δέν γίνονται κουκούλια.

Λονδίνον. — Τώρα 'στό Σπητιγῆδ, κροστῶνταν τηλεδῶλων,
γίνετ' επιθεώρησις επίσημος τῶν Στόλων.
Κ' ἐγὼ πηγαίνω 'στό Σπητιγῆδ μέ τους Μυλλόρδους ἴσα
κ' ἐν παρατάξει κῦταξαι τήν Κίχλα και τήν Κίσαα,
τόν Παναῖο, τόν Άλφειο, καθῶς και τόν Εδρώτα,
και άλλα πλοῖα τῆς γραμμῆς, τά δεύτερα και πρώτα,
κ' ἔγινε μέ παρέλασις τοῦ Στόλου τοῦ κλεινοῦ,
τού καύσαντος τήν Πρέβεζα και τό Καρχαμποροῦ.

Τήν Ουκμαστήν παρέλασιν λαός χειροκρότησε,
κ' ό Βασιλεὺς τῶν Βρετανῶν περιεργος ἐρώτησε
τόν πρώτο Λόρδο Νάυαρχο γι' αὐτάς τὰς καταχρήσεις,
πού γίνηκαν 'στόν Άλφειο, και κάνουν ἀνακρίσεις.

Γ' ἢ κ' οὐράνος ἐθόλωσε μέ τοῦ κκπνοῦ τὰ νέφη,
ἀλλ' ἔμοα δαα σοῦγραψα, βρέ Περικλῆ κενέφη,
γιά ψέμματα νά τὰ βαρρῆς... ἢ Στέφης ἀνεδλήθη,
ό Βασιλεὺς ἀφοστῆσε,
κ' αὐτό πολὺ μέσ' ἴσταςσε,
και θλίψις και κατήρεια κατέλαβε τὰ πλῆθη.

'Άλλην λοιπόν ἐπιστολὴν δέν θέλω νά μοῦ στείλῃς,
κ' ἄμεσως σέ παρακαλῶ πρὸς ἔλους ν' ἀναγγειλῆς

πὸς δέν σκοπεῖω κ' ἄλλο
φύλλο Ρωμ ἢ οὐ νά βγάλω.

'Ἦλθε πάλ' 'Ιούσιος... τί κειρὸς ὄρωσις!...
τὰ λινὰ καθεῖσι φορεῖ,
'ἔγκινουν κλεστικάς 'στό κλαρῖ,
κ' αἶμα κόκκινο ρουφῆ Βούλγαρος κορίσι.

'Ἦλθε πάλ' 'Ιούσιος, πού λυσάανε σκύλοι,
τὰ κουνούσια καλαϊδῶν
κ' ἔλφροπτεροι πηδῶν
πεινασμένοι φύλλοι.

Τρέχουν εἰς τὰς ἐξοχὰς ποῖος θά κάτση πρώτος,
μέ κ' ἐντός τῆς ἐξοχῆς
μαρτυροῦν όί δυστυχεῖς,
κ' ἀπό κούτελα πολλῶν στάζων ἠρόμ' ἰδρωτός.

Πάω γιά 'λίγο τὸν 'Ρεϊομόδ, πάω 'στόν Φαληρέα...
ὄρεδουαρ, βρέ Περικλῆ, και πλάσις ἀφουρία.

Δράμα Πολέμῃ νένῳ εἰς ἔμπνευσιν γένιοι.

Τό τοῦ Πολέμῃ Στοίχιμα, τό πνεῦμα διεγειρον,
πού διαφραματίζεται 'στὴν γῶραν τῶν ὀνειρώτων,
τό διακρίνει δυνάμεις και πάθος τραχιανῶν
μέσ' ἀπό κόσμον ἀληθῆ κ' ὄχι φαντασιῶν,
τό διακρίνει λυρισμός και τέχνη σκηναῖ,
στίγους μελωδικοτομος κ' ἀπλότης κλασικῆ.
Μέ σκηναῖν διάκομοτος κ' ἐνδυμασιῶν πρώτης
έκει 'στῆς Νεαπόλεως τό Θέατρον θά γίνη...
θά σπεύσῃ κόσμος ἄπειρος, τῆς Μούσης υἱοσότης,
κ' οὔτ' ἓνα καθήματα κενόν βραχιάς δέν θά μείνη.

Καὶ καμπόσις ποικιλίας, μ' ἄλλωνος ἑδῶνος ἀγγελίας.

'Στόν Άρειον τόν Πάγῳν ἐσαχῶς ὑποστάς
δοκίμους ἐξετάσεις και λινὰ ἀγαστάς,
έγινε δικηγόρος Σταυροπόλος ό Σπύρος,
διό κ' ἐγὼ τὸν νέον συγχάριω διακτόρος.

Εἰς τό Φωτιῶν τρέξετε τοῦ Τραπέζιμοσιτῆ,
και μέσ' αὐταίς τῆς ὄρας
πάρτε λαχειοφάρια,
και γιά τό κέρδος σίγουροι γυρίσατε 'στό σπῆτι.
Μέγας αὐτός ό Φώτιος κ' ἡ τύχη του χρυσῆ,
ἀπό τους δέκ' ἀγοραστάς κερδίουν οἱ μισοί.
Θά γίνη νέκ κληρωσις και πάλιν προσεχῶς,
κ' ὄς σπεύσῃ κάθε πλούσιος κ' ἀπένταρος πτωχῶς,
και φαντασθήτε γι' ἄρχα και τί ζῶη και κῶτα
τά νομῆρε σας, βρέ παιδιῶ, νά βροῖνε πρώτα πρώτα.

Τό Πι Σακελλαρίου τό Βιβλιοπωλεῖον
θά συγκεντρώσῃ ὄ ἓνα πολύτιμον βιβλίον
και τῆρθεα και τους λόγους ἐνός ἀνδρός ἐγκρίτου,
Σπυρίδωνος τοῦ Λάμπρου, ρήτορος μελετητοῦ,
κ' ἐντός ἐξακοσίων κ' επέκεινα σελίδων
θά λάμπῃ πολυφράδμων ό Λάμπρος ό Σπυρίδων.